TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Niiden mielipiteitten johdosta

Noin pari viikkoa sitte kehotimme osastoja ja lukijoitamme lausumaan mielipiteensä lehtemme kaksikielisenä ilmestymisen johdosta. Ja nyt niitä mielipiteen ilmaisuja on jo alkanut tullakin osittain, käyden niistä selville se, että melkein poikkeuksetta ollaan hyväksyvällä kannalla. Käyvätpä jotkut ankarastikin toveri Allinin kimppuun, joka ensimäisenä asettui vastakkaiselle kannalle.

Toveri Allin saattoi olla väärässä, mutta ei vallan auttamattomasti. Toimenpiteelle hyväksymisensä antaneet saattavat olla oikeassa, mutta silläkään ei ole suuren suurta merkitystä. TARVITAAN TARMOKKAAMPAA TOIMINTAA TILAAJAMÄÄRÄN KOHOTTAMISEKSI.

Toiskielisen osaston ylläpito on mahdollinen vain siinä tapauksessa, jos sen kautta saadaan lehdelle tilaajia tuntuva määrä lisää. Sellaisia luvattiinkin, mutta niitä lupauksia ei ole täytetty kuin nimeksi, joten lehden jatkuvasti julkaiseminen kaksikielisenä on siis kyseenalaista, ellei tilaajia tule lisää.

Me emme sano tätä sillä että suomalaisten osastojen olisi erikoisemmin koetettava hankkia lehdelle toiskielisiä tilaajia, sillä me käsitämme sen, että lehti vastaa tarkotustaan kielisenä uutislehtenä vain paikallisesti. Toiskielisten tilaajien hankkiminen jää siis paikalliseksi tehtäväksi enemmän kuin ulkopuolisten.

Mutta yleisesti ovat piirimme osastot nykyisin melkein täydellisessä horrostilassa. Tilauksia tulee sangen niukasti, ja kirjeenvaihdonkin laita on niin ja näin. Tällaisena aikana olisi kaikkialla asetuttava lehden taakse päättäväisemmin, toimittava muutenkin kuin hyväksymällä sen sisältö.

Vaikka emme olekaan missään erikoisemmassa pulassa, niin on nykyinen aika kaikille sosialistilehdille erikoisen raskas. Käännökset aiheuttavat erikoistehtäviä, joista luonnollisesti aiheutuu paljon lisätöitä ja ylimääräisiä kuluja. Ne ovat saatavat peitetyksi ylimääräisillä tuloilla, ja tuloja on lehdellä pääasiallisesti vain tilauksista. Muut tulot lisääntyvät suhteellisesti rinnan tilaustulojen kanssa.

Kun Canadan postikielto vei tuntuvan määrän tilaajiamme, niin olisi täällä hankittava uusia vastaavassa määrässä. Toveria ei nyt vierota juuri missään,päinvastoin kiinnittää se viranomaistenkin mieltä. Se taistelee työväenluokan etujen puolesta kapitalistiluokkaa vastaan, ja siksi olisi täkäläisillä riistäjäparooneillakin niin tavaton halu saada se pois tieltään, kunhan vain saisi jonkinlaisen kädentilan sen kurkuissa.

SUOMALAISEN TYÖVÄESTÖN OLISI KAUTTA KOKO PIIRIMME TEHTÄVÄ KAIKKENSA, SAADAKSEEN TOVERIN TILAAJAMÄÄRÄN TÄMÄN VUODEN AJALLA SIIHEN MISTÄ SE PUTOSI CANADALAISEN SENSUURIN ISKUSTA.

Meidän käsittääksemme olisi osastojen ja toverien käytävä tähän tehtävään ilman alituisesti uudistettavia kehotuksia täältäpäin. Meillä olisi nykyisin muitakin tehtäviä, emmekä siis joutaisi kirjottelemaan näitä kehotuksia itsessään selvässä asiassa, mutta jos sitä osastojen taholta vaitiololla vaaditaan, niin olkoon menneeksi.

Poliittiset reformit

Poliittisen uudistusliikkeen tärkeimpiä vaatimuksia ovat ne jotka tähtäävät valtiollisten toimenpiteitten ja laitosten pysyväiseen parantamiseen. Sellaisen liikkeen päämääränä on äänioikeuden hankkiminen niille joilla ei sitä vielä ole, siten pyrkien vahvistamaan kansan valtiollista mahtia ja sen määräysvalta edustajiensa ylitse.

Sosialistipuolueen kansallisohjelma sisältää seuraavat poliittiset vaatimukset:

Rajoittamaton ja yhtäläinen äänioikeus miehille ja naisille.

Kansan alote-, yleisäänestys- ja peruutusoikeus ja suhteellisen edustusperusteen käytäntöönottaminen.

Senaatin poistaminen ja presidentin eitto-oikeuden lakkauttaminen.

Presidentin ja varapresidentin valitseminen suoranaisella kansan äänestyksellä.

Ylioikeuden käsiinsä anastaman vallan, päättää kongressin laatimien lakien perustuslaillisuudesta, poistaminen.

Ainoastaan kongressilla tai koko kansan yleisäänestyksellä olkoon valta peruuttaa kansallisia lakeja.

Kansanvaltaisen hallitusmuodon ulotuttaminen kaikelle Yhdysvaltain alueelle.

Tuomioistuinten valta antaa estetuomioita työselkkauksia koskevissa kysymyksissä on heti lakkautettava.

Vapaa oikeudenkäyttö.

Liittovaltain perustuslakikonventsionin kokoonkutsuminen, tarkotuksella tehdä muutoksia perustuslakiin.

Kaikki nämä ovat käytännöllisiä vaatimuksia, mutta sosialistit asettavat suurimman painon seuraavalle kolmelle: äänioikeus naisille, suhteellinen edustusoikeus, ja tuomioistuinten vallan rajoittaminen.—Morris Hillquit.

Miksi ei teollisuusvakuutustakin?

Äskettäin suunniteltu sotilasvakuutus, jonka mukaan sotilaat voivat vakuuttaa itsensä aina kymmeneentuhanteen dollariin saakka, tekee vakuutuksen mahdolliseksi niin alhaisilla maksuilla, että mikään yksityinen yhtiö ei sellaisen kanssa voi kilpailla. Hallitukselle se on mahdollinen siksi, että sotilasvakuutusta ei olekaan suunniteltu sitä silmälläpitäen, että vakuutusmaksuina kerättäisi vuosittain suunnattomasti suurempi summa kuin korvauksina maksetaan ulos, kuten yksityiset yhtiöt tekevät.

Toimenpide osottaa, että valtion taloudellinen merkitys on tavattomasti kasvanut vähässä ajassa, sekä että se voi tehdä sellaistakin joka yksityisille on taloudellisesti mahdotonta.

Mutta miksi rajottaa toimenpide sellaisiin? Miksi ei ulotuteta sitä myöskin teollisuustyöväestöön? Ovathan teollisuustaparturmat tässä maassa melkein yhtä lukuisat kuin sotilastapaturmatkin, ja teollisuustyöläisen yhteiskuntahyödyllisestä merkityksestäkään sotilaaseen verrattuna lienee tuskin mitään tinkimistä. Miksi siis edelleen annetaan yksityisten yhtiöitten riistää henkiä ja tapaturmavakuutuksen kautta miljoonia dollareita itselleen?

Tai jos yksityiset yhtiöt saavat harjottaa liikettä muiden sotilasten keskuudessa, niin miksi ei pakoteta niitä vakuuttamaan sotilaitakin samalla tavalla kuin hallituskin tekee?

Syy on vallan yksinkertainen. Yksityiset yhtiöt harjottavat liikettä voiton vuoksi, mutta valtion toimenpiteet tässä suhteessa ovat vain siltana päämäärään.

Teollisuusvakuutus on Yhdysvalloissa tuskin alullakaan. Täällä tunnustetaan ainoastaan riistäjän oikeus työläisten ylitse, mutta ei työläisten oikeutta saada suojelusta hengelleen ja jäsenilleen, varsinkaan valtion toimesta. Sosialistipuolue on ainoa puolue joka on esittänyt yhteiskunnallisen vakuutuksen käytäntöönottamista kaikille työläisille; vanhuudenvakuutusta työkyvyttömille, tapaturmavakuutusta työssäoleville ja työttömyysvakuutusta työttömille. Silloin olisi työläisten toimeentulo väliaikaisesti turvattu siksi kunnes koko järjestelmä voidaan järjestää tavalla joka itsessään takaa puuttetettoman toimeentulon jokaiselle.

Hillquit puolustaa painovapauden perusteita

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, Oct. 27, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Postiviranomaisten myöntämässä kuulustelussa New York Call'ia uhkaavan lakkautuksen johdosta Call'in asianajaja Morris Hillquit alustavasti vastasi niihin syytöksiin, jotka lehteä vastaan on tehty. Sen jälkeen kun postihallituksen syyttäjä Smith postimestarin apulaiselle, mr. Dockeryile oli esittänyt joukon Call'in kirjotuksia, jotka hänen mielestään vaativat Call'in pidättämistä postista, Hillquit piti mr. Dockerylle puheen, josta julkaisemme seuraavat kohdat:

"Minä tietysti en aijo tällä kertaa yksityiskohtaisesti puolustautua niitä syytöksiä vastaan, jotka postihallituksen syyttäjä on tehnyt tahi johin hän on viittannut lukemalla erinäisiä artikkeleita The New York Call'ista. Olemme siinä ymmärryksessä, että Call'illa tulee olemaan tilaisuus vastata yksityiskohtaisesti jokaiseen niistä ja tarkemmin määritellä niitä, ja me tulemme ilomielin käyttämään tätä tilaisuutta hyväksemme.

"Tällä kertaa minä aijon, ja hyvin lyhyesti, lausua meidän yleisen käsityksemme tästä kuulustelusta, ja minä toivon voivani tehdä sen niin selvästi, että ei tule olemaan mitään väärinkäsitystä tässä asiassa.

"Jos minun oppineen vastustajani lukemat artikkelit ovat tyypillisiä niille, joita hän aikoo vetää esiin tukeakseen vaatimista, että Call'ilta on kiellettävä postitusoikeudet, niin tahdon minä sanoa, että ne käsittelevät monta eri asiaa, joista toiset suoranaisesti koskevat sodankäyntiä, ja toiset eivät ollenkaan sitä koske.

"Esimerkkinä on vedetty esille seuraavia lehdessä käsiteltyjä asioita: Arvostelu sen johdosta, että hallitus valitsi Elihu Root'in edustamaan maatamme Venäjällä; piakuva, joka yleisesti ilmaisee sen käsityksen, että maamme hallituksen hyvin kannattaisi ottaa huomioon tämän maan yhteiskunnallisia tarpeita, ennenkuin se ottaa huolehtiakseen Euroopan asemasta; oikeusdepartementin arvosteleminen sen johdosta, että se antaa lehtien julkaistavaksi syytöksiä sosialistipuoluetta vastaan, ja eritoten Industrial Workers of the World'ia vastaan ennenkuin syyttäjävalta on antanut syytetylle tilaisuuden esittää syytetyn puolta sitä vastaan nostetussa rikossyytteessä; Minnesotan kuvernöörin Burnquistin arvostelua sen johdosta, että hän kielsi lailliselta ja laillisesti järjestetyltä järjestöltä tilaisuuden kokoontua Minnesotan valtiossa; hallituksen yleinen arvosteleminen, jossa väitetään, että hallitus on lumonnut kansan silmiä.

"Sitten tämän lisäksi erinäisiä artikkeleita, joissa on arvosteltu sotaa ja sodan johtoa monelta eri kannalta katsoen, joissa on vastustettu sotia yleensä, ja ilmaistu rauhan halua. Tämä, uskoakseni, jotakuinkin riittää kuvaamaan syyttäjän lukemien artikkelien yleistä luonnetta.

"Syyttäjä Smith'in äänipainosta päättäen minä otaksun, että hän ei ole yhtä mieltä näitten artikkelien hengen kanssa. Ja onhan mahdollista, että te, mr. Dockery, Yhdysvaltain kansalaisena olette ehdottomasti eriävää mieltä niistä periaatteista ja hengestä, jotka sisältyvät näihin kirjotuksiin. Mutta silti minä pyydän teitä muistamaan että me emme ole täällä keskustelemassa meidän mielipiteittemme yleisestä oikeudesta tai epätarkkuudesta. Me olemme täällä syytettynä siitä, että me olemme loukanneet joitakin erään kongressilain määrättyjä säädöksiä, ja että näitten säädöksien perusteella meiltä pitäisi riistää eräs oikeus, jota me olemme tähän asti nauttineet ja joka on välttämätön meidän olemassaolomme jatkamiselle. Minä mitä kohtelaimmin pyydän aiistaa teille sen väitteen, että te ette ole esittäneet mitään todistuksia tässä suhteessa.

"Enne kaikkea on muistettava että Call on sosialistipuolueen orgaani ja äänenkannattaja. Sosialistipuolue on vastustuspuolue, ja avoimesti myöntää olevansa sitä. Poliittillisessa suhteessa se vastustaa meidän nykyistä hallitusta samalla lailla kuin republikaanipuolue normaalioloissa olisi vastustamassa demokraattihallintoa, tahi demokraattipuolue vastustaisi republikaanihallintoa. Tämän tasavallan koko olemassaolon aikana jokaiselle valtiolliselle ryhmälle on myönnetty oikeus arvostella vastustuspuoluetta, eikä vain sirosti ja neitimäisesti, vaan aika lailla ankarassa äänilajissa. Ja tämäpä on juuri sitä, mitä sosialistit tekevät tänään.

"Pyydän kiinnittää teidän huomiotanne siihen tosiasiaan, että tässä kuulustelussa ei ole pantu kysymyksen alaiseksi sosialistipuolueen tahi sen äänenkannattajan, New York Call'in, vaikuttimia. Ei ole yritetty, eikä menestykseilisesti voikaan yrittää, hyökätä vaikuttimiamme vastaan. Ei ole väitetty, eikä voikaan osottaa, että meillä olisi ollut rahallisia vaikuttimia, ilkeämielisyyden vaikuttimia, tahi yleensä joitakin muita vaikuttimia kuin puhtaasti valtiollisia, siinä merkityksessä, missä me ymmärrämme tuota sanaa.

"Ainoa, mikä on osotettu, on se, että meidän käsityksiemme ja vallitsevien käsitysten välillä, sikäli kuin niitä tulkitsee nykyisen hallitusvallan kanta, on olemassa erotus, räikeä erotus. Sen me avoimesti myönnämmekin. Mutta samalla me väitämme, että meillä on oikeus omata näin eriäviä käsityksiä, ja me väitämme että sen enempää me emme ole tehneet.

"Jotta sosialistipuolueen ja New York Call'in kanta tulisi täysin tunnetuksi, niin sallikaa minun tässä teille sanoa, että sosialistipuolue epäilemättä ja tinkimättömästi vastustaa sotia yleensä ja että se on vastustanut meidän yhtymistämme sotaan.

"Tämän vuoksi ei olisi ollut tarpeellistakaan lukea kaikkia näitä artikkeleita. Minä myönnän, että jokainen Call'in painattama rivi tästä asiasta aivan selvästi valaisee sen kantaa, ja että ottaessaan tämän kannan Call lausuu julki sosialistipuolueen kannan.

"Me uskomme, ja uskomme vilpittömästi, että sota on yksi suurimpia yhteiskunnallisia paheita. Me emme voi uskoa, että tämä sota tahi mikään muu sota voisi paranta yleisiä yhteiskunnallisia olosuhteita tahi vähentää ihmiskunnan kärsimyksiä.

"Me ehdottomasti kiellämme, että sota luonteensa vuoksi olisi yhteiskunnallisen edistyksen väline. Me emme usko, että sota voisi myötävaikuttaa maailman kansanvallan juurruttamiseksi. Me emme usko, että kansanvaltaa voitaisiin väkisin tyrkyttää jollekin kansalle.

"Me uskomme, että kunkin maan kansan täytyy itse taistella kansanvaltaisten saavutustensa puolesta, ja että niiden jokaisen täytyy itse kehittää itselleen valtiollista ja taloudellista kansanvaltaa, ja tämän mielipiteen me olemme lausuneet julki monta eri kertaa.

"On olemassa toinenkin syy, minkä vuoksi me erikoisesti vastustamme sotaa, ja se on se, että me uskomme ja uskomme vilpittömästi, rehellisesti, että sen taakka lankeaa suoraan yhteiskuntamme köyhien, työtätekevien kansankerrosten hartioille. Sitä paitsi me uskomme, että sota on kurjien yhteiskunnallisten olojen kasvannainen.

"Nyt minä vielä tahtoisin lausua yhden seikan, selventääkseni erään yleisesti vallitsevan väärän käsityksen sosialistipuolueen kannasta. Kun me sanomme, että sodat ovat kapitalistista alkuperää, niin tuota lausetta usein tulkitaan sillä tavalla kuin tarkottaisimme me, että jotkut yksityiset kapitalistit ehdoin tahdoin järjestäisivät sotia hankkiakseen itselleen liikevoittoja. Mutta tätä me emme useinkaan tarkota.

"Siinäkin prof. Scott Nearingin kirjottamassa artikkelissa, minkä oppinut syyttäjämme luki meille, lausutaan hyvin selvästi, että kapitalistit eivät tahtoneet tätä sotaa, että hekin katsoivat sotaa barbaarimaiseksi, mutta että olosuhteet olivat heitä voimakkaammat, siis, että olemassa olevat olosuhteet ajavat kansakuntia sotiin.

"Toisin sanoen, sosialistit uskovat, että nykyään vallitsevissa teollisuuskilpailun olosuhteissa, joissa taistellaan markkinapaikoista ensin kotimaassa ja kun kotoiset markkinat ehtyvät, niin ulkomailla, tässä taistelussa, johon ottavat osaa eri kansakunnat tahi näitten kansakuntien teollisuus- ja kauppaluokat, että tässä taistelussa kehittyy uudenaikainen kauppapolitiikka, jota me kutsumme imperialismiksi ja jonka täytyy johtaa diplomaattisiin vehkeilyihin ja synnyttää sotia. Se on tätä järjestelmää, jota sosialistit syyttävät uudenaikaisten sotien aiheuttajaksi ja tämän sodan aiheuttajaksi.

"Me emme usko, että joukko yksityisiä kapitalisteja noin vain vapaasta tahdostaan kokoontui yhteen ja selitti: 'Jospa tässä alottaisimme sodan.' Sitä me emme suinkaan usko. Hekään eivät tahtoneet sotaa. Sota ei ole mieliyttävä asia, eikä edes voittoa tuottava, ei heillekään — lukuunottamatta muutamia erikoisia luokkia.

Ja tämä ei ole mikään uusi teoria. Me olemme saarnanneet sitä lähes kuusikymmentä vuotta. Siitä on muodostunut hyvin tarkasti määritelty filosoofinen suunta, historian tulkinnan suunta, jota tekniillisesti historian käsitykseksi. Sen ovat omaksuneet ei ainoastaan sosialistit, mutta useat muutkin ajatussuunnat.

"Minä voisin esimerkiksi mainita, että eräs tämän maan tunnetuimpia auktoriteettejä tällä alalla, professori Seligman, joka ei ole sosialisti, mutta että olosuhteet olivat heitä voimakkaammat, siis, että olemassa olevat olosuhteet ajavat kansakuntia sotiin.

"Siinäkin prof. Scott Nearingin kirjottamassa artikkelissa, minkä oppinut syyttäjämme luki meille, lausutaan hyvin selvästi, että kapitalistit eivät tahtoneet tätä sotaa, että hekin katsoivat sotaa barbaarimaiseksi, mutta että olosuhteet olivat heitä voimakkaammat, siis, että olemassa olevat olosuhteet ajavat kansakuntia sotiin.

"Toisin sanoen, sosialistit uskovat, että nykyään vallitsevissa teollisuuskilpailun olosuhteissa, joissa taistellaan markkinapaikoista ensin kotimaassa ja kun kotoiset markkinat ehtyvät, niin ulkomailla, tässä taistelussa, johon ottavat osaa eri kansakunnat tahi näitten kansakuntien teollisuus- ja kauppaluokat, että tässä taistelussa kehittyy uudenaikainen kauppapolitiikka, jota me kutsumme imperialismiksi ja jonka täytyy johtaa diplomaattisiin vehkeilyihin ja synnyttää sotia. Se on tätä järjestelmää, jota sosialistit syyttävät uudenaikaisten sotien aiheuttajaksi ja tämän sodan aiheuttajaksi.

"Me emme usko, että joukko yksityisiä kapitalisteja noin vain vapaasta tahdostaan kokoontui yhteen ja selitti: 'Jospa tässä alottaisimme sodan.' Sitä me emme suinkaan usko. Hekään eivät tahtoneet sotaa. Sota ei ole mieliyttävä asia, eikä edes voittoa tuottava, ei heillekään — lukuunottamatta muutamia erikoisia luokkia.

Ja tämä ei ole mikään uusi teoria. Me olemme saarnanneet sitä lähes kuusikymmentä vuotta. Siitä on muodostunut hyvin tarkasti määritelty filosoofinen suunta, historian tulkinnan suunta, jota tekniillisesti historian käsitykseksi. Sen ovat omaksuneet ei ainoastaan sosialistit, mutta useat muutkin ajatussuunnat.

"Minä voisin esimerkiksi mainita, että eräs tämän maan tunnetuimpia auktoriteettejä tällä alalla, professori Seligman, joka ei ole sosialisti, mutta Columbian yliopiston taloustieteellisestä osastosta, on avoimesti tunnustanut tämän teorian. Jos me nyt lähtisimme sanomaan, että se teoria, että tämä sota on kapitalistinen sota siinä merkityksessä missä minä sen mainitsin, on vihamielinen teko hallitusta vastaan, niin me julistaisimme lain ulkopuolelle kokonaisen historiallisen koulusuunnan, jota yksikään hallitus ei ole tähän saakka yrittänyt tehdä.

"Kun me sanomme vaativamme rauhaa, niin meitä siinäkin usein käsitetään väärin. Eräs tunnettu kuukausijulkaisu äskettäin tulkitsi tämän kannan tarkottavan sitä, että vaatisimme erikoisrauhaa heti, ja Yhdysvaltain vetäytymistä pois sodasta. Mutta se ei ole sitä, mitä me tarkotamme.

"Sosialistit ovat viimeisiä kehottamaan hallitusta vetäytymään pois sodasta nyt kun siihen kerran on jouduttu ja jättämään Euroopan kansat niiden oman onnensa nojaan. Sosialismi on kansainvälinen liike, se ei ole mikään ahdasmielinen kansallinen liike. Se uitä me vaadimme on pikainen ja yleinen rauha, sovitteluihin perustuva rauha ja me väitämme uskovamme, että hallituksemme tällä hetkellä menettelisi viisaimmin ja tarkotuksenmukaisimmin, jos ottaisi ensimäisen askeleen tällaista rauhaa kohti.

"Sosialistit, paitsi sitä, että he ovat sosialisteja ja politillisen puolueen edustajia, ovat myös kansalaisia, — ja kansalaisina he vaativat itselleen kaikkia niitä oikeuksia, joita perustuslaki takaa kaikille kansalaisille. He pitävät oikeutenaan arvostella sotapolitiikkaamme, kannattaa rauhaa ja puolustaa työläisten taloudellisia saavutuksia sodan aikana. He myöskin pidättävät itselleen oikeuden protesteerata sitä vastaan, mitä he pitävät perustuslaillisten oikeuksiensa loukkaamisena.

"Minä siis toistan, että me pidätämme itsellemme oikeuden puolustautua niitä syytöksiä vastaan, joita kannattamaan," ei lasketa sadoissatuhansissa, vaan puolin tusinoin — samalla kun niiden kansalaisten luku, jotka sotaa vastustaakseen ovat liittyneet sosialistipuolueesen tällä ajalla, lasketaan kymmenissä tuhansissa. Asema olisi epäilemättä muodostunut melkoisesti toisenlaiseksi, jos sotasudet täälläkin olisivat voineet uskotella minkään vihollisen edes voivan hyökätä meidän koteihimme. Se sellainen mahdollisuus olisi saattanut panna pyörälle jonkun selvemmänkin pään kuin mitä "maatansa puoltamaan nousseilla" Russellilla, Stokesilla, Spargolla, Simonsilla ja muutamilla muilla yhtä "sivistyneillä" amerikkalaisilla sosialisteilla on käytettävänään.

Mutta vaikka joku kourallinen "sivistyneitä amerikkalaisia sosialisteja" nousisi maataan puoltamaan muullakin kuin räiväämällä heidän kavaltamalleen kansainvälisyyden aatteelle uskollisiksi jäseniltä entisiä tovereitaan ja kiihottamalla heitä vastaan rahvaan alhaisimpia vaistoja, eivät he sillä muuttuisi samaksi kuin isänmaa. Jos joku suomalaisen tai muunkielisen sanomalehden toimittaja sattuu "pilkkaamaan ja häväisemään" noita luopioita, niin se ei vielä ole mikään majesteettirikos tätä maata vastaan. Onkohan siellä santarmilehden toimituksessa edes aamustapäivin ketään niin selvänä, että pystyisi käsittämään tämän hienon eron?

Perusteli kantaansa.

Oikeuteen oli raahattu eräs neekeri, jonka tuomari entuudestaan tunsi. Neekeriä syytettiin siitä, että hän oli tiilikivellä iskenyt jotakuta kaveriaan. Alustavan kuulustelun jälkeen, teki tuomari syytetylle kysymyksen:

"Miksi sinä tuota miestä iskit?"

"Tuomari, siksi kun se sanoi minua mustaksi lurjukseksi."

"No, mutta etkös sinä olekin sitä?"

"Kyllä, kyllähän minä saatan olla. Mutta, tuomari, jos nyt joku sanoisi teitä mustaksi lurjukseksi, niin etekö tekin häntä paukauttaisi?"

"Minäpä en ole musta lurjus, vai mitä?"

"Ette, herra tuomari, ette suinkaan. Mutta jos joku sanoisi teitä sellaiseksi lurjukseksi kuin te olette, niin mitä tekisitte silloin?"

Puhekukkasia.

Maanviljelyskokouksesta: — "Ja niin helposti kuin hallitus voisi halvemmilla apulannotusaineilla tukkia tyytymättömäin maanviljelijäin suun!"

Kilpa-ammunnan lopettajaispuheesta: — "Kaikille täällä tosin ei ole voitu jakaa palkintoja. Mutta nekin, jotka ovat palkinnotta jääneet, voivat olla tyytyväisiä, että ovat saaneet laskea luotinsa isänmaan poveen—."

LÄHIMMÄISTÄÄN LEMPOKIN NUOLEE.

Saastaisin Amerikan suomalaisista santarmilehdistä, Päivälehti, yrittää nappisaksa-"yleisölleen" syöttää tällaistakin oksennusta:

"Sosialistiset sanomalehdet ovat kpettaneet asettaa American Federation of Labor liiton presidenttiä Mr. Gompersia huonoon valoon sen johdosta että hän isänmaallisena miehenä on asettunut voimakkaasti puolustamaan maan hal''tusta sotakysymyksessä. Sosialis' set sanomalehdet viittaavat siihen että Gompers ei taistelisi puhtailla aseilla liittoon kuuluvien työläisten asian puolesta, vaan että hän olisi myynyt itsensä palvelemaan muita etuja. Mutta jos Gompersia syytetään tästä isänmaallisen mielen ilmaisusta, silloin voidaan syyttää samasta niitä satojatuhansia sosialisteja Saksassa, Ranskassa ja muissa maissa, jotka ovat unhottaneet internatsionalinsa ja nousseet aseisiin isänmaansa puolesta. Ja silloin voitaisiin samasta syyttää niitä sosialisteja täällä Amerikassa, jotka ovat asettuneet hallitusta kannattamaan.

"Me kyllä ymmärrämme näiden vierasmaisten sosialistien kiivailun kainsainvälisyytensä puolesta, sillä heillä ei ole sitä tunnetta tätä maata kohtaan kuin on niillä, jotka ovat täällä syntyneet ja kasvaneet. Silloin kun sivistynyt amerikalainen sosialisti nousee maatansa puoltamaan, silloin sivistymätön ulkomailta tullut kansainvälisyyden huutaja saattaa pilkata ja häväistä, kuten ovat tehneet meidän suomalaisten sosialistisen sanomalehtiemme toimittajat."

Gompersin vaikuttimien puhtaudesta on lehdessämme tuontuostakin ollut puhetta, joten voimme sen osan asiasta sivuuttaa vain huomauttamalla, että hänen vaikuttimensa ovat aivan samat — siis yhtä puhtaat — kuin muidenkin kapitalistien; sillä eihän Gompers koskaan ole tunnustanut eikä nykyisessä ruumistuksessaan tulekaan tunnustamaan mitään etujen ristiriitaa pääoman ja työn välillä. Korkeintaan pieniä, ohimeneviä "väärinymmärryksiä."

Sadattatuhannet sosialistit Saksassa, Ranskassa ja muissa maissa eivät omasta ehdostaan olisi "nousseet aseisiin isänmaansa puolesta," elleivät he olisi olleet pakko-asevelvollisuuden alaisia, ja elleivät hallitukset sekä jotkut Gompersin malliset "johtajat" olisi väärillä hälyytyksillä uskotelleet, että vihollinen jo oli hyökännyt heidän koteihinsa. Kavaltajat johtajat ovat unhottaneet sosialismin kansainvälisyyden, mutta joukot eivät sitä ole unohtaneet. Alkavatpa yhä yleisemmin osottaa, että se vielä on heillä hyvässä muistissa. Ovat henkensä kaupallakin sen osottaneet eräissä armeijoissa ja eräissä laivastoissa, joista tietoja on päässyt tänne asti tirahtamaan.

Niitä sosialisteja täällä Amerikassa, "jotka ovat asettuneet hallitusta

MAILMANKATSOMUKSIA

PIRU KÄYNYT PAPPILASSA.

Artemus Ward vakuutti, ettei hän päästä ketään edelleen isänmaallisuudessa. Tarpeen vaatiessa sanoi uhraavansa isänmaan alttarille vaikka kaikki vaimonsa sukulaiset.

Mutta hän ei mennyt niin pitkälle, että olisi siihen tarkotukseen edes luvannut uhrata valmoaan ja rahojaan. Eikä sitä moni toinenkaan poika tekisi.

Yksi on kuitenkin täällä lännellä, joka on nämätkin uhrannut — ei tosin tahallaan, vaan ainakin puoliksi vahingossa. Se on San Franciscon venäläisen kirkon pappi Vladimir W. Alexandroff, joka oli tulkkina Rootin lähetystön Venäjän-matkalla. Kielevyytensä, oppineisuutensa ja kaikkien muiden kykyjensä vuoksi kehutaan pastori Alexandroffin tehneen lähetystölle korvaamattomia palveluksia, joista Venäjän väliaikainen hallitus hänelle antoi kunniamerkin.

Siinä pastorin suuri isänmaallinen ansio. Mutta se kunniamerkki tuli kalliiksi hänelle.

Venäjälle lähteissään hän oli jättänyt vaimonsa kotiin San Franciscoon. Ja seurakuntansa sielunhoidon hän oli siksi aikaa uskonut pastori Vladimir Dvomilsoff'ille. Molemmille hän oli riittävän selvästi ja riittävän hyvissä ajoissa ilmottanut ajan, milloin hän palaa kotiin, joten hän odotti heidän tulevan asemalle vastaan. Mutta siellä ei näkynyt ketään. Pastori Alexandroff siitä ei vielä oliut erittäin millänsäkään; otti automobiilin ja ajoi pappilaan. Siellä hän vasta alkoi aavistaa, että kaikki ei taida olla niinkuin pitäisi. Ovet olivat lukossa, huoneet pimeässä, ei ketään kotona. "Olisivatkohan menneet liikkuviin kuviin?" ajatteli pastori, alkaen kopeloida taskujaan, nähdäkseen oliko hänellä vielä lantteja, että lähtisi johonkin hotelliin ja kävisi myöhemmällä uudestaan katsomassa, eivätkö ole koteutuneet. Mutta rahat olivat matkalla huvenneet, niin ettei oikein tohtinut lähteä. Sitäpaitsi alkoi kovin jumottaa eräs asia, joka papillakin on tärkeämpi kuin sielunsa autuus: miten on rahojen laita, olipa tuo nyt muijahoito missä tahansa — vaikka olisi se kotonakin saanut olla niin pitkän eron perästä. Meni pankkiin, jossa hänen tililleen oli jäänyt matkalle lähtiessä $18,850. Niinpä otti ja ajatti auton pankin kautta, saadakseen varmuuden. Ja hän sai sen. Akka-hylky oli heinäk. 20 p. nostanut pankista joka centin!

Silloin pastori sylkäsi ja ajoi suoraan poliisikamariin, jossa etsivä osasto sai toimekseen ottaa selvän asiasta. Kun etsivä oli jonkun aikaa työskennellyt, tuli selville, että pappi Dvomilsoff, pastorska Alexandroff ja rahat olivat samana päivänä hävinneet San Franciscosta — nähtävästi yhtä matkaa kaikki. Tämän nojalla on poliisituomari Morris Oppenheim antanut käskyn vangita pastorska Alexandroff ja pastori Dvomilsoff, missä ikänä heidät tavattaneekin. Ja nyt heitä etsitään joka loukosta.

Pastori Alexandroff kulkee nyt, mitali rinnassa, hoitaa sieluja ja tienailee tupakkarahoja pitämällä esitelmiä Venäjän oloista; väliajat laulelee "Oli onnen päivät ne mullai," pianon säestyksellä.

Joskus yön hiljaisuudessa hänelle muistuu mieleen venäläinen sananlasku siitä, kuinka toisinaan sattuu niin hullusti, että "piru pettää perkeleen." Hän oli tehnyt parhaansa veiyatakseen maansa työväen edustajia kavaltamaan Venäjän vallankumouksen amerikkalaisten kapitalistien hyväksi. Mutta siinä hän ei ollut onnistunut. Sitävastoin oli toinen täällä kotona onnistunut pettämään hänet itsensä perinpohjaisesti. Emme tiedä, kuinka hyvä ryssän pappi lie kiroomaan, mutta varmaan hän monasti siunaa itsensä, ennenkuin uneen pääsee.

Järjestömme asioita

WASHINGTONIN VALTIOJÄRJEST.
PUHUJA TOV. LEO LEINO
PUHUU
Iiwacossa, torstaina, marrask. 1 ja 2 p:nä.
Raymondissa, lauantaina ja sunnuntaina, 3 ja 4 p.
Winlockissa, tiistaina 6 p:nä.
Independencessä 7 ja Lincoln Creek'issä 8 p:nä.
Grays Harboriin saavun perjantaina 9 p:nä.
Aberdeenin ja Hoquiamin toverit, järjestäkää perjantai, lauantai ja sunnuntai, 9—10 ja 11 päivien illat keskenänne.